

Kaksi todistajaa

”Ruoho kuivuu, kukka lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy iäti.” (Jes. 40:8.)

Avaintekstit:

Ilm. 13:3–6;
Sak. 4:14;
Ilm. 12:5, 6, 14, 15;
Dan. 7:25;
Jes. 54:17;
Ps. 119:89;
Ilm. 11:15–18.

Kautta vuosisatojen Jumalan sanaa on myös ruodittu, epäilty ja hylätty. Sitä on kahlehdittu luostareihin, poltettu julkisilla toreilla ja revitty riekaleiksi. Siihen uskovia on väheksytty, pilkattu, vangittu ja jopa tapettu. Tästä kaikesta huolimatta Jumalan sana on säilynyt ja levinnyt laajalle.

Keskiaikainen kirkko vainosi uskollisia, Raamattuun uskovia kristittyjä. Jumalan sana valaisi kuitenkin pimeyden. Sorto ja vaino eivät saaneet Jumalan sanan julistamista loppumaan. Kun englanninkielisen Raamatun kääntäjä William Tyndale joutui oikeuden eteen uskonsa tähden, häneltä kysyttiin, kuka auttoi häntä eniten Jumalan sanan levittämisessä. Hän pohti kysymystä ja vastasi sitten: ”Durhamin piispa.” Tuomarit olivat järkyttyneitä.

Tyndale selitti, että kerran kyseinen piispa osti hänen englanninkielisten raamatunkäännösten varastonsa ja poltti ne julkisesti. Piispa ei tiennyt auttavansa suuresti totuuden asiaa. Hän oli ostanut Raamatut paljon tavallista korkeampaan hintaan. Niin suurella hankinnalla Tyndale pystyi painattamaan paljon enemmän Raamattuja kuin mitä poltettiin. Tomuun tallottu totuus on noussut kerta toisensa jälkeen loistamaan kaikessa kirkkaudessaan.

Tällä viikolla tutkimme yhtä julmimmista hyökkäyksistä Raamattua ja kristillistä uskoa vastaan. Ranskan vallankumouksen aikaan veri virtasi Ranskan kaduilla. Giljotiini pystytettiin Pariisin suurimmalle aukiolle, ja tuhansia teurastettiin. Ateismista tuli valtionuskonto. Jumalan sanan todistusta ei silti voitu vaientaa.

11.5. Kevään lähetysviikon erityisuhrilahja: Christ for Europe -missio Suomessa 13.–26.5. ”Muutamme maailmaa” – Sympatia-keräyksen tehoviikot

Tämä tutkistelu, joka perustuu Suuri taistelu -kirjan lukuihin 12-17 (Alfa ja omega, osa 7, luvut 12-17), on sapatiksi 11.5.2024

KAKSI TODISTAJAA

Lue Ilm. 11:3-6. Listaa kahden todistajan viisi ominaisuutta, jotka tässä mainitaan.

Sak. 4. luvussa profeetta näki kaksi oliivipuuta kultaisen lampunjalan molemmin puolin. Luvussa käytetään samaa kuva-kieltä kuin Ilm. 11. luvussa. Sakarjalle kerrottiin, että oliivipuut edustavat "kahta öljyllä voideltua, jotka ovat koko maailman valtiaan palveluksessa" (Sak. 4:14). Oliivipuut vuotavat öljyä lampunjalkaan niin, että se antaa valoa. Psalminkirjoittaja sanoo: "Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani." (Ps. 119:105.) Öljy edustaa Pyhää Henkeä (Sak. 4:2, 6b). Ilm. 11. luvun näky kuvaa Jumalan sanan julistamista Hengen voimassa maailman valaisemiseksi.

Kaksi todistajaa voi profetoida ja estää sateen lankeamisen. He voivat muuttaa veden vereksi ja lyödä maata vitsauksilla. Jumalan käskystä Elia sanoi, ettei Israelissa sataisi, eikä maa saanut sadetta 3½ vuoteen (Jaak. 5:17). Sitten hän ruokoili ja sadetta saatiin sen jälkeen, kun Baalin väärät profetat epäonnistuivat kuivuuden lopettamisessa (1. Kun. 17, 18). Jumalan käskystä Mooses langetti vitsauksia Egyptille, mm. vesi muuttui vereksi, koska farao kieltäytyi päästävästä Jumalan kansaa vapaaksi (2. Moos. 7).

Tuli kuluttaa ne, jotka pyrkivät vahingoittamaan Raamatua. Jumala sanoo: "Koska israelilaiset ovat tällaista puhuneet, minun sanani, jotka annoin suuhusi, Jeremia, muuttuvat tuleksi. Ja tämän kansan minä teen polttopuiksi, se joutuu tulen ruoaksi." (Jer. 5:14.) Jumalan sana julistaa tuomion niille, jotka hylkäävät sen.

Jeesus sanoi, että Vanhan testamentin kirjoitukset todistavat hänestä (Joh. 5:39) ja että evankeliumi tullaan julistamaan koko maailmalle "todistukseksi" (Matt. 24:14). Uusi ja Vanha testamentti ovat todistuksen perusta. Näissä evankeliumien kohdissa käytetään samasta sanajuuresta (marty) johdettua todistusta tarkoittavaa sanaa kuin Ilm. 11:3.

Keitä nämä kaksi todistajaa ovat? Näiden Raamatun kohtien ja Ilm. 11. luvun valossa voimme päätellä, että ne ovat Vanhan testamentin ja Uuden testamentin kirjoitukset, jotka välittävät Jumalan valoa ja totuutta.

Jotkut vähättelevät Vanhaa testamenttia, koska meillä on nyt Uusi testamentti. Mikä asenteessa on vikana?

PROFEETAL- LISET

AJANJAKSOT

Vertaa Ilm. 11:3 ja Ilm. 12:5, 6, 14, 15 kohtaan Dan. 7:25. Mitä yhtäläisyyksiä näet näissä profeetallisissa ajanjaksoissa?

Kaksi todistajaa julistaa Jumalan sanaa säkkivaatteeseen pu-
keutuneina 1 260 päivää (Ilm. 11:3). Tämä on sama ajanjak-
so kuin ne 42 kuukautta, joiden aikana "vieraat kansat" (ne,
jotka vastustavat Jumalan totuutta) polkevat pyhää kaupun-
kia (Ilm. 11:2). Jumalan viholliset polkevat Jumalan totuutta
1 260 päivää ($42 \times 30 = 1\,260$, yksi päivä symboloi apoka-
lyptisissä profetioissa yhtä vuotta), ja Jumalan kaksi todista-
jaa, Uusi ja Vanha testamentti, todistavat heitä vastaan tä-
män saman ajan.

Kuten olemme nähneet (ks. tutkistelu 4), Dan. 7:25 sanoo,
että pienen sarven edustama valta, joka nousi Rooman val-
takunnan hajoamisen jälkeen, vainoisi Jumalan kansaa, joka
annettaisiin sen armoille "ajaksi, kahdeksi ajaksi ja puoleksi
ajaksi". "Ajalla" tarkoitetaan yhtä vuotta (360 päivää), joten
 $3\frac{1}{2}$ aikaa on yhteensä 1 260 päivää.

Ilm. 12:6 puhuu 1 260 päivää kestävästä Jumalan kansan
vainosta. Ilm. 12:14 kertoo, miten seurakunnasta pidetään
huolta "vuosi, kaksi vuotta ja puoli vuotta". Ilm. 13:5 puhuu
42 kuukaudesta. Ilm. 11:2, 3 mainitsee sekä 42 kuukautta
että 1 260 päivää. Kaikki nämä profetiat kuvaavat saman his-
toriallisen ajan eri puolia.

Kun Raamatun auktoriteettia laiminlyödään, sen tilalle
nousee muita (ihmisten määrittämiä) auktoriteetteja. Tämä
johtaa usein niiden vainoamiseen, jotka haluavat säilyttää
Raamatun auktoriteetin. Näin tapahtui paavinvallan aikana
(538 jKr. - 1798 jKr.), jolloin keskiaikainen kirkko vajosi sy-
vään hengelliseen pimeyteen. Ihmisten säädökset korvasivat
Jumalan käskyt, ja perinteet varjostivat evankeliumin yksin-
kertaisuutta. Kirkko yhdistyi maallisen vallan kanssa laajen-
taakseen auktoriteettiaan koko Euroopan alueelle.

Näiden 1 260 vuoden ajan Jumalan sana - hänen kaksi to-
distajaansa - oli puettu säkkivaatteeseen. Kahden todistajan
totuudet kätkeettiin perinteistä ja rituaaleista koostuvan valta-
van kasan alle. Silti todistajat profetoivat edelleen; Raamattu
puhui edelleen. Edelleen löytyi niitä, jotka vaalivat sanaa ja
elivät sen mukaan. Mutta verrattuna Euroopan kansoihin hei-
tä oli vain vähän. Uskonpuhdistajat olivat uskollisia Jumalan
sanalle sellaisena kuin he sen ymmärsivät.

KAKSI TODISTAJAA TAPETAAN

**Lue Ilm. 11:7-9. Teksti on vertauskuvallista. Mitä ja-
keet ennustavat tapahtuvan Jumalan kahdelle todista-
jalle, Vanhalle ja Uudelle testamentille?**

Vuoteen 538 jKr. tultaessa pakanallinen Rooma oli hajonnut. Itä-Rooman keisari Justinianus luovutti oikeudellisen, poliittisen ja uskonnollisen käskyvallan paavi Vigiliukselle. Siitä alkoi keskiaikaisen kirkon valtakausi, jota jatkui vuoteen 1798, jolloin Napoleonin käskystä kenraali Berthier marssi Roomaan 10.2.1798. Hän otti Paavi Pius VI:n vangiksi ja vei tämän Ranskaan, missä tämä kuoli. Tähän päivämäärään päättyi Rooman kirkon maallinen valtakausi, kuten oli ennustettu. Tuolloin tulivat täyteen Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan kuvaamat 1 260 vuotta (ks. eilistä tutkistelua).

Miten tarkasti Daniel, joka kirjoitti yli 500 vuotta ennen Kristusta, ennustikaan tapahtumia, jotka toteutuivat yli 2 300 vuotta myöhemmin!

Edessä oli kuitenkin vielä suurempia, Raamatun totuutta uhkaavia haasteita. Paholainen aloitti uusia hyökkäyksiä Raamatun arvovaltaa vastaan läpi Ranskan vallankumouksen, joka alkoi vuonna 1789.

Ranskan vallankumouksessa kansankonventti perusti valtion uskonnoksi järjen palvontaa korostavan ateistisen kultin, jonka tarkoituksena oli korvata kristinusko. Valtakunnallinen järjen festivaali pidettiin 10.11.1793. Kirkot ympäri Ranskaa muutettiin järjen temppeleiksi. Raamattuja poltettiin kaduilla. Paholainen teki työtään tappaakseen Jumalan kaksi todistajaa, jotka lojuivat "sen suuren kaupungin kadulla, jota profettojen puheissa kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin" (Ilm. 11:8).

Egypti oli monien jumalien kulttuuri, joka kielsi tosi Jumalan (2. Moos. 5:2). Sodoma taas edustaa moraalittomuutta. Ranskan vallankumouksessa Vanha ja Uusi testamentti makasivat kuolleina ateismin ja moraalittomuuden vuoksi.

Kahden todistajan ruumiit makasivat hautaamattomina "kolmen ja puolen päivän ajan" (Ilm. 11:9). Kyse oli profetaalisista päivistä, jotka edustavat 3½ vuotta. Ateismi oli huipussaan Ranskan vallankumouksen aikaan 3½ vuoden ajan. Ajanjakso alkoi 26.11.1793, jolloin Pariisissa säädettiin asetus, joka lakkautti uskonnon. Se jatkui aina 17.6.1797 asti, jolloin kansalliskonventti poisti uskontoa rajoittavat lakinsa (ST2023 s. 181).

KAKSI TODISTAJAA HERÄÄ HENKIIN

Lue Ilm. 11:11. Minkä ennustuksen teksti antaa Jumalan sanasta?

Ranskan vallankumouksen lopussa Jumalan sana heräisi kuvainnollisesti jälleen henkiin. Tulisi valtava herätys. Ne, jotka näkisivät Jumalan sanan jälleen kerran Jumalan elävänä voimana, joka tuo pelastuksen, alkaisivat kunnioittaa Raamattua suuresti. 1700-luvun lopulla Jumala nosti esiin miehiä ja naisia, jotka sitoutuivat viemään evankeliumia maan ääriin. Sellaiset ihmiset, kuten William Carey, joka matkusti Intiaan ja käänsi Raamatun kymmenille intialaisille murteille, levittivät Raamatun sanomaa nopeasti. Raamatun voiman siivittämänä lähetysaarnajia lähetettiin ympäri maailmaa.

Ei ole sattumaa, että pyrkimys maailmanlaajuiseen lähetystyöhön syttyi Ranskan vallankumouksen jälkeen. Jumalan sana on elävää, ja vaikka se saattoi monista näyttää "kuolleelta", se asui yhä uskovien sydämessä ja nousi jälleen täyteen elämään, kuten Ilmestyskirjan profetiat ennustivat. "Uskoa vastustanut Voltaire kerskui olevansa väsynyt 'kuulemaan, kuinka kaksitoista miestä perusti kristillisen uskon. Aion todistaa, että yksi ihminen riittää tekemään siitä lopun.' Hänen kuolemansa jälkeen on jo noussut useita sukupolvia. Miljoonat ovat yhdistäneet voimansa sotaan Raamattua vastaan, mutta se ei ole lähelläkään tuhoa, koska nyt siellä, missä Voltairen päivinä oli sata Raamattua, Jumalan kirjaa on nyt kymmeniä tuhansia tai oikeammin satoja tuhansia kappaleita. Yksi uskonpuhdistajista sanoikin Raamatun 'olevan kuin alasin, jota monet vasarat kuluttavat.'" (ST2023 182.)

Lue Ps. 119:89 ja Ps. 111:7, 8. Mitä tekstit kertovat Raamatusta ja siitä, miksi voimme luottaa siihen?

Jumalan sanaa vastaan voidaan hyökätä tai sitä voidaan yrittää tukahduttaa, mutta sitä ei koskaan saada hävitettyä.

Emme saa antaa Jumalan sanaa vastaan tehtyjen hyökkäysten horjuttaa luottamustamme Raamattuun. Se on elävää sanaa yhä tänäkin päivänä. Se puhuu ihmisten sydämillä puhaltaen uutta elämää niihin, jotka ovat halukkaita kuuntelemaan sanaa ja seuraamaan sen opetuksia.

VOITTOISA TOTUUS

Vihollisen hyökkäyksistä huolimatta evankeliumia saarnataan ”kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille” (Ilm. 14:6). Suuri taistelu Kristuksen ja Paholaisen välillä päättyy Kristuksen täyteen voittoon helvetin voimista. Jumalan valtakunta voittaa pahan, ja synti hävitetään maailmankaikeudesta ikuisiksi ajoiksi. Ilm. 11. luku alkaa kuvauksella Paholaisen yrityksestä Ranskan vallankumouksen kautta tuhota kristillinen usko. Luku päättyy kuitenkin Jumalan valtakunnan voittoon pahan voimista. Se rohkaisee kaikkia, jotka käyvät läpi ankaria koettelemuksia Kristuksen asian ja hänen totuutensa puolesta.

Lue Ilm. 11:15-18. Mitä jakeiden mukaan tapahtuu ajan lopussa, kun seitsemäs torvi soi?

Tämän maailman valtakunnista on tullut meidän Herramme valtakuntia. Kristus on voitokas. Paha on voitettu. Jeesus voittaa ja Paholainen häviää. Vanhurskaus saavuttaa loistavan voiton. Totuus vallitsee. Teemme hyvin, jos otamme vaarin seuraavasta ohjeesta: ”Kaikki inhimilliselle arvovallalle perustuva tulee syrjäytymään, mutta se, minkä perustuksena on Jumalan muuttumattoman sanan kallio, kestää ikuisesti.” (ST2023 182.)

Lue Ilm. 11:19. Minkä Johannes näki avattavan taivaassa? Mitä hän näki katsoessaan ylös taivaaseen?

Taivaassa oleva Jumalan temppele avattiin Johanneksen nähtäväksi. Hänen katsoessaan kaikkein pyhimpään, hän näki liitonarkun. Vanhan testamentin pyhäkössä, joka oli malli taivaassa olevasta alkuperäisestä temppeleistä, Jumalan kirkas läsnäolo oli liitonarkun kannessa olevan kahden enkelihahmon välissä. Liitonarkussa säilytettiin Jumalan lakia. Vaikka me pelastumme yksin armosta uskon kautta, kuuliaisuutemme Jumalan laille paljastaa, onko uskomme aitoa. Jumalan laki on tuomion perusta ja mittapuu (Jaak. 2:12). Asiasta tulee erityisen tärkeä ja merkityksellinen ajan lopussa (ks. Ilm. 12:17; Ilm. 14:12).

Miten kontrasti Ranskan vallankumouksen jumalattomuuden ja Ilm. 11. luvussa kuvatun Jumalan loistavan loppuhuipentuman välillä puhuttelee meitä tänään?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Uskonnolliset ja maalliset vallanpitäjät kielivät Raamatun. Sen opetusta vääristeltiin kaikin mahdollisin ihmisten ja demonien keksimin keinoin, jotta kansan ajatukset käännettäisiin siitä pois. Raamatun pyhiä totuuksia opetaneita ajettiin takaa, petettiin, kidutettiin, suljettiin vankiselleihin tai surmattiin uskonsa vuoksi. Heitä ajettiin pakoon vuorien suojaan, luoliin ja maakuoppiin. Ilmestyskirjassa mainitut uskolliset todistajat profetoivat säkkipuvussa kaiken tämän tapahtuessa. He kuitenkin jatkoivat todistustaan koko tämän 1260 vuoden ajan. Pimeimpinäkin aikoina löytyi uskollisia Jumalan sanaa rakastavia ja Jumalan kunniaa mustasukkaisesti puolustavia henkilöitä. Nämä uskolliset palvelijat saivat viisautta, voimaa ja valtuudet saarnata jumalallista totuutta koko tämän ajan.” (ST2023 169.)

”Kun Ranska julkisesti hylkäsi Jumalan ja syrjäytti Raamatun, pahat ihmiset ja pimeyden henget riemuitsivat. Kauan kaivattu tavoite oli täyttynyt - valtakunta vapautuisi Jumalan lain rajoituksista. - - Kun Paholaisen julmaa työtä hillitsevä Jumalan Hengen vaikutus otettiin suuressa määrin pois, hän, jonka ainoa ilo on tuottaa ihmisille kurjuutta, pystyi tekemään, mitä halusi. Ne, jotka valitsivat tukea kapinaa, joutuivat korjaamaan sen satoa, kunnes maa täyttyi rikoksista, jotka ovat liian kauheita kynällä kuvattaviksi. Autoituneista maakunnista raunioituneisiin kaupunkeihin kuultiin kauheaa, katkeraa tuskan huutoa. Ranska oli kuin maanjäristyksen runtelema. Uskonto, laki, yhteiskuntajärjestys, perhe, valtio ja kirkko - Jumalan lakia vastustava käsi löi ne kaikki maahan.” (ST2023 180.)

”Elei seurakunta seuraa Jumalan johdatusta, ota vastaan jokaista Jumalalta tullutta valonsädettä ja suorita Jumalan heille uskomia velvollisuuksia, uskonto väistämättä rappeutuu pelkäksi muutomenojen toistamiseksi. Samalla menetetään elintärkeä käytännöllinen jumalisuus.” (ST2023 199.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten suuren taistelun periaatteet paljastuivat Ranskan vallankumouksessa?

2. Väittäessään, ettei Jumalaa ole, eräs henkilö kirjoitti: ”Olemme vapaita asettamaan omat tavoitteemme ja uskaltaudumme ylittämään minkä tahansa älyllisen rajan ilman että, meidän pitäisi etsiä ’Pääsy kielletty’ -merkkejä.” Miksi ajatus ”Pääsy kielletty” -merkkien etsimisestä paljastaa paljon Jumalan hylkäävien motiiveista?